

توصیه های آیه الله وحید خراسانی درباره محرم

حضرت آیت الله وحید خراسانی در توصیه ای به مبلغان محرم 1433 گفتند: امسال از عاشورا تا اربعین دعای فرج را بخوانید، صاحب عزرا اوست.

حضرت آیت الله وحید خراسانی در توصیه ای به مبلغان محرم 1433 گفتند: امسال از عاشورا تا اربعین دعای فرج را بخوانید، صاحب عزرا اوست.

به گزارش مرکز خبر حوزه، به نقل از پایگاه اطلاع رسانی دفتر حضرت آیت الله وحید خراسانی، متن کامل توصیه های معظم له بدین شرح است.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلي الله علي سيدنا محمد و آله الطاهرين سيما بقية الله في الارضين و اللعن علي اعدائهم الي يوم الدين
قال الله سبحانه و تعالى: "وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ" [1]

پیشامد عاشورا است. عاشورا را نه کسی شناخته و نه هم خواهد شناخت.

مرحوم آخوند وقتی از دنیا رفت، آن مردی که در دقت نظر، حاشیه رسایش آیتی است و در حاشیه مکاسبش در هر سطر اهل فقه می دانند چقدر هنر کرده، با این قدرت فکری وقتی او را مشاهده کردند اهلش، گفت: ما تا در دنیا بودیم نفهمیدیم سید الشهدا کیست، وقتی آمدیم به اینجا فهمیدیم او کیست. هنوز باز زود است. آخوند در حیات برزخی دیده او را.

آن وقتی شناخته می شود که در حیات اخروی بشر قدم بگذارد، بعد بفهمد او کیست و او چه کرد. کاری که او کرد کاری است که امام حسن بن علی متن کلامش این است: لا يوم كيومك، روزی مثل روز تو نیست. روز جمیع انبیا، روز جمیع اوصیا، روز جمیع اولیا، همه را دید، بعد فرمود: لا يوم كيومك. او چه کرد؟ به بشریت فهماند: اعلی و اعلی از گوهر حیات انسان گوهری نیست و این گوهر به هر ثمنی سودا بشود، خسران است و حسرت؛ فقط آن کس از حسرت رسته که این اعلی الجواهر را معامله نکند الا به يك ثمن و آن ثمن خداست. بذل مهجته فيك [2]

بعد رسید به کجا؟ به جایی که حجت خدا فرمود: مداومت کنید بر سورهی فجر؛ "وَالْقَجَرُ، وَلَيَالٍ عَشْرٌ" [3]. آن شبهای دهگانه چیست، آن شفع چیست، آن وتر چیست، آن فجر کدامست، آن کسی که فرمود: مداومت کنید بر سورهی فجر، او دانست که این سورهی کجا شروع می شود، به کجا ختم می شود. شروع از فجر است: وَالْقَجَرُ، ختام: "يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ، ارْجِعِي... ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً" [4]. دیگر کلّ البیان، هر بیانی گنگ است، هر قلمی می شکند. ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً. فروخت خودش را به خدا. ماه ماه خداست. ایام ایام خداست.

نص قرآن این است: "وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ". در این ایام کسانی که اغتنام فرصت کنند و این وقت را غنیمت بشمرند... ایام عاشورا بهاری است که دل ها زنده می شود. بالاترین بهره از فقاهاست این است. کسانی که فهمیده اند، به فقه دین رسیده اند، از این ایام حد اکثر استفاده را بکنند. این عمر را صرف خدا کنند؛ اگر بهتر، بالاتر از این بود، خدا می فرمود. "وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ". دعوت کنید مردم را به خدا. به مردم بفهمانید: چه بودند، چه شدند، چه خواهند شد. "فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ" [5]. اول خودتان بنگرید بعد به مردم تذکر بدهید؛ "فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ" [6]. کیست که اُنشأکُم ... "وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ" [7] تا جایی که فرمود: "ثُمَّ اُنْشَأْتَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ" [8]. داد آنچه را داد اما ما جز خسارت هیچ نبردیم، چون این زندگی صرف شد در غیر او. حالا از خواب بیدار شو، راه بسیار دشوار است، برگشتنی نیست. دار عمل تمام شد روزگار جزا رسید، هیچ نیست، فقط مددی لازم است. هم خودتان، هم به مردم توصیه کنید: شروع کنید از اول قرآن، حد اقل هر روز يك جزء قرآن بخوانید. با کلام الله روح را منور کنید: نوروا بیوتکم بتلاوة القرآن. [9] "قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ" [10]. این خانه ی دل تاریک را به این چراغ روشن کنید، ولی از آن حدیث صحیح غفلت نکنید: آن قرآن را به امام زمان هدیه کنید تا این هدیه موجب لطف او بشود و عنایت او. مگر به کیمیای نظر او مس وجود من و تو منقلب بشود و الا اگر آن اکسیر به این آهن نخورد قلوبهم کالحجارة بل هي اشد قسوة. این راه اول است.

در مجالس، در محافل احیاء کنید امر آل محمد را. فضیل بن یسار از اعیان اصحاب است. بیان ائمه با فقها از روایات، خیلی قابل دقت و نظر است. متن کلام این است... برنامه ی همه مجالس عاشورا را این حدیث قرار بدهید. متن کلام امام خصوصیتی دارد:

یا فضیل: تجلسون و تحدثون؟ جلسات دارید؟ این سؤال اول است. بعد و تحدثون؟ آن جلسات را به احادیث ما... خواست بفهماند: مزین می‌کنید؟ قال: نعم! جعلت فداک. قال: إن تلك المجالس أحبها. خوشا به حال آن‌ها که مجالسشان شد محبوب او. إن تلك المجالس أحبها. وقت مردم را به روزنامه‌ها ضایع و باطل نکنید، به این سیاست‌بافی‌ها خودتان و مردم را سودا نکنید. فقط قرآن، روایات اهل بیت عصمت. إن تلك المجالس أحبها فأحبوا أمرنا [11]. زنده کننده‌ی امر ما باشید، حمال زید و عمرو نشوید. بدبختی ما این است: زندگی را به کسی که باید سودا کنیم، گم کردیم او را. سزای ما هم این است "وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ" [12]. مجالس باید مشحون باشد به احیاء امر اهل بیت.

یا فضیل! فرحم الله... -گفتنش سهل است- فرحم الله من أحیی أمرنا [13]. کسی که نفس او عالم امکان را به هم می‌زند، يعرف الامام: فی العلم واستجابة الدعوة [14]. همچو کسی به نسبت تحقیق- نه ترقیب- نفرمود یرحم الله بلکه- فرمود: رحم الله من أحیی أمرنا. چه گفت؟ رحمتی که او خواست چه رحمتی است؟ قرآن بخوان تا بفهمی گفته‌ی او چه بود: "وَرَحِمْتُ رَيْكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ". تجلسون و تحدثون؟ حدیث کنید، امر ما را احیاء کنید، فرحم الله من أحیی أمرنا، یا فضیل! من ذکرنا... من ذکرنا أو ذکرنا عنده فخر من عینه، چه اندازه؟ به اندازه‌ی بال مگسی، همین اندازه اگر چشمش بر مصائب ما تر بشود، غفر الله ذنوبه ولو كانت أكثر من زبد البحر [15]. آیا چه شده که این کلمه را فرموده؟ آیا چه اتفاق افتاده؟

بشناسید صاحب این ایام را و به مردم بشناسانید. چه کسی است که تأثر برای او به قدر بال مگسی اگر چشم تر بشود، تمام گناهان همه آمرزیده می‌شود؟ کشف ائی می‌کند که کار چه کاری بوده.

محمد بن ابی جریب القمی، قال: سمعت أبا الحسن الرضا- کلام امام ششم برهانش این است- قال: سمعت أبا الحسن الرضا يقول لأبي: من زار الحسين بن علي عارفا بحقه كان من محدثي الله فوق عرشه. که بود، چه کرد که زائر قبر او می‌شود طرف سخن با خدا فوق عرش خدا؟ ثم قرأ: "إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَتَهْرَ، فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ" [16]. رفتن به زیارت او آن قدم را به مقام عندیت ملک مقتدر می‌رساند. اگر زائر قبرت، یا ابا عبدالله، عند ملک مقتدر، آیا خودت با آن سر بریده کجایی؟

قال: قلت لأبي عبد الله: ما لمن زار الحسين؟ قال... روایت معتبر، به سندی که شیخ انصاری در اعظم مسائل به این سند فتوا می‌دهد. ما لمن زار الحسين؟ قال: كان كمن زار الله في عرشه. قال: قلت: ما لمن زار احدا منكم؟ قال كمن زار رسول الله [17]. دیگر کمیت بیان لنگ است. کسی که یکی از شما را زیارت کند، مقام او چیست؟ فرمود: كمن زار رسول الله، اما کسی که حسین را زیارت کند كمن زار الله في عرشه.

کربلای او شد عرش خدا، زیارت او شد زیارت خدا. افسوس که ما نفهمیدیم که بود و چه کرد و آن روز چه شد. این چند کلمه کافی است، همه اهل فضل اید شرح نمی‌خواهد:

لقد صرع بمصرعك الإسلام، وتعطلت الحدود والأحكام، وأظلمت الأيام، وانكسفت الشمس، وأظلم القمر، واحتبس الغيث والمطر [18]... لا اله الا الله... واهتزّ العرش والسماء، واقشعرت الأرض والبطحاء، فجع... فجع بك الرسول، وازعجت البتول، وطاشت العقول [19]

السلام على من طهره الجليل، السلام على من افتخر به جبرئيل [20]. یا ابا عبدالله! تو که هستی؟ که بودی چه کردی؟ السلام على من ناغاه في المهد ميكائيل [21]، ... السلام على من انتهكت حرمة الاسلام في إراقة دمه [22].

فنزح الرسول الرداء، وعزاه بك الملائكة والأنبياء [23]. آن کلمه ای که کمر شکن است این است: وفجعت... وفجعت. فاجعه چیست؟ وفجعت بك أمك... وفجعت بك أمك فاطمة الزهراء [24]

واقیمت عليك المآتم في أعلا عليين، تلطم عليك فيها الحور العين، وتبكيك السماوات وسكانها، والجبال وخرانها، والسحاب وأقطارها، والأرض وقيعانها، ومكة وبنیانها، والجنان وولدانها، والبيت والمقام والمشعر الحرام [25]

یا صاحب الزمان! یا صاحب الزمان! تویی صاحب عزا. "وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا" [26]. ای ولی آن خون که گرفت روی دست گفت: بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله، بیا! بیا! بفهمان که بود، بگو چه شد، آن پیراهن غرقه به خون را بر سر دست بلند کن.

امسال از عاشورا تا اربعین دعای فرج را بخوانید، مردم در مجالس بخوانند. صاحب عزا اوست، او باید بیاید امر او را احیا کند.